

af denne Sag og har ment det rigtigt paa ny at prøve paa, hvorvidt det kan lykkes at gennemføre Lovforslaget og vel sagtens nok særlig Bestemmelserne i § 5, og han har derfor paa ny forelagt denne Sag. Dette maa jeg i høj Grad beklage, og jeg maa beklage det saa meget mere, som jeg har den Opfattelse, at Vedtagelsen af Bestemmelserne i § 5 vil nedsætte vor Nation i de andre civiliserede Nationers Omdømme. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Sagens Enkeltheder, jeg har ogsaa i forrige Samling, i Forsommeren, haft Lejlighed til at klargøre mit Standpunkt til Lovforslagets Bestemmelser, og jeg kan derfor i Dag indskrænke mig til at henvisse til disse Udtalelser. Dog ønsker jeg paa Sagens nuværende Stadium at henstille til det Udvalg, som vil faa denne Sag til Behandling, at underkaste dette Lovforslag en saadan Behandling, at man fjerner de Bestemmelser i Lovforslaget, som rummes i § 5 og vedrøre Pryglestraffen.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte, at han havde ventet, at dette Lovforslag ikke mere vilde komme frem, men vilde blive henlagt, skal jeg sige, at det er en Forventning, som det ærede Medlem ikke har haft nogen som helst Grund til at nære. I forrige Rigsdagssamling vandt Lovforslaget overalt, hvor det kom frem, Tilslutning og Flertal. For det første vandt Lovforslaget gentagne Gange i det Parti, der udgør Flertallet i Folketinget, betydeligt Flertal. Jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at sige det, thi det fremgaar af Navneopraabet i Folketingssalen. Lovforslaget vandt endvidere Flertal baade ved 2den og 3die Behandling i Folketinget, ved 3die Behandling endda et overordentlig stort Flertal. Dette var altsaa Lovforslagets Stilling i det ene af Rigsdagens Ting. Derefter kom Lovforslaget op i dette høje Ting, og ihvorvel der ingen Afstemning her fandt Sted, tror jeg dog, at enhver, der med Opmærksomhed fulgte Forhandlingen her, maatte meget hurtigt komme til det Resultat, at der ogsaa her i Tinget var Flertal for dette Lovforslag, særlig for de Bestemmelser, som det ærede Medlem angreb. — Det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget ved sin Fremkomst vakte Modstand i Rigsdagen og stor Opposition ude i Befolkningen. Lovforslaget vakte ganske vist Modstand i Rigsdagen, men denne Modstand strakte sig kun til et Mindretal. Og Lovforslaget har ikke vakt stor Opposition ude i Befolkningen,

paa ingen Maade. Det blev i forrige Samling bebudet af det socialdemokratiske Parti, at der i Løbet af Sommeren skulde holdes en Række Møder, hvor dette Lovforslag skulde være Temaet, og hvor der skulde rejses Modstand mod det. Men hvor ere disse Møder blevne af? De ere slet ikke blevne holdte. Og hvorledes er det gaaet paa andre Møder, hvor denne Sag er kommen frem? Jeg kunde nævne en Række Møder, hvor socialdemokratiske Talere have draget Forslaget frem, men hvor deres Angreb paa det er blevet mødt med saa isnende Kulde i Modsætning til den Maade, hvorpaa deres Agitation ellers mødes, saa at de hurtigst mulig gav sig til at tale om andre Ting. — Det ærede Medlem havde ogsaa ventet, at Lovforslaget var blevet holdt tilbage paa Grund af, at de særlig sagkyndige havde udtalt sig imod det. Jeg har allerede i forrige Samling under Behandlingen i Folketinget udtalt min Opfattelse om, at disse Herrer, der paaberaabe sig en særlig Sagkundskab, aldeles ikke sidde inde med en saadan. Naar vi endelig skulle til at tale om særlig sagkyndige, saa vil jeg henvisse til det Møde, der nylig blev afholdt af Underretsdommerforeningen. Jeg vil ogsaa tillade mig at henvisse til en Adresse, fremkommen fra Inspektørerne over Tvangsarbejdsanstalterne. Baade den paa det førstnævnte Møde vedtagne Resolution og den sidstnævnte Adresse ville blive forelagte det ærede Udvalg.

Idet jeg altsaa ikke finder, at det ærede Medlem eller nogen anden kunde have ventet, at dette Lovforslag ikke skulde komme frem paa ny, men at dets Fremsettelse tværtimod er den naturligste Sag af Verden, skal jeg, saa godt jeg med min daarlige Stemme formaar, anbefale Forslaget til dette høje Ting.

C. C. Andersen: Den højtærede Minister henviste til, at dette Lovforslag havde samlet Flertal i Folketinget. Den højtærede Minister har naturligvis Ret. Der var Flertal under Afstemningen, men den højtærede Minister ved ogsaa meget godt, at dette Flertal ikke udgjorde Flertallet af Folketingets Medlemmer, det var kun et Mindretal af samtlige Medlemmer, og det blev derhos kun tilvejebragt ved Hjælp af de ærede Folketingsmænd, der beklæde Ministerstillingen. Den ærede Minister udtalte sig mindre anerkendende om den Sagkundskab, der kom til Orde paa Kriminalistmødet her i København og ogsaa i Fjor fandt Udtryk i de Udta-